

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET FOLYÓIRATA

CXLIII. évfolyam • 2008. október

ALAPÍTVÁ

1862-BEN

A hetvenéves Magyarok Világszövetsége VII. Világkongresszusának alkalmából az Ópusztaszeri Nemzeti Parkba emlékfát ültetett azok tiszteletére, akik sokat tettek a magyar nemzetért. Így kapott emlékfát (*Tilia grandifolia*) **Hábél György**, aki 1941-től tagja Egyesületünknek. A 86 éves erdőmérnöknek ezúton kívánunk további jó egészséget és eredményes munkát a határon kívül élő magyarokért.

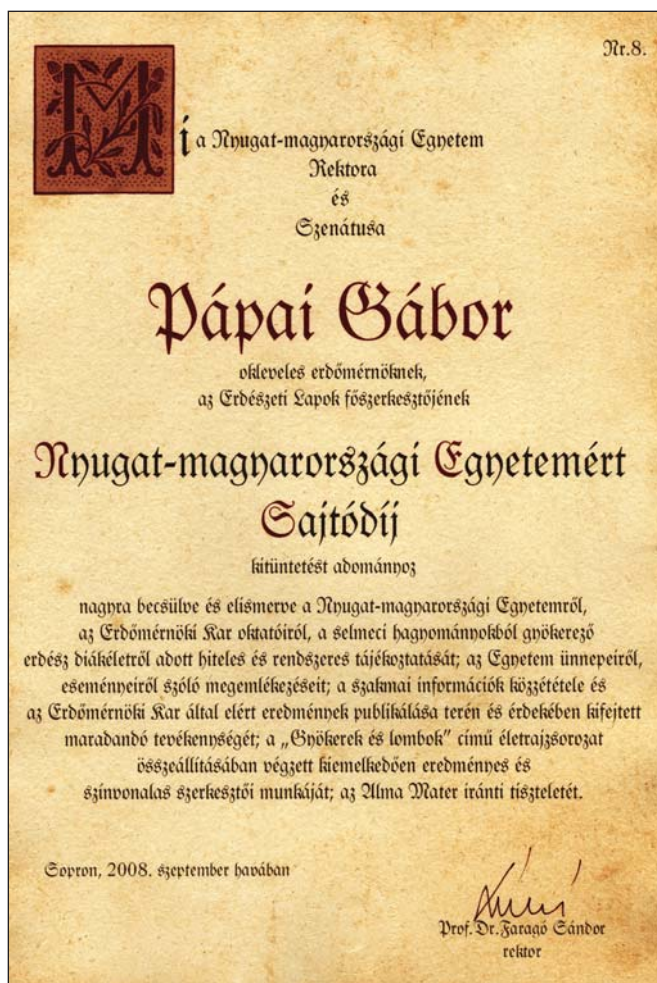

A Faipari Mérnöki Kar Tanácsa a kar legjelentősebb kitüntetésében, a *Pro Facultate Ligniensis* emlékéremben részesítette **Horváth László** erdőmérnököt, a Bakonyerdő Zrt. vezérigazgatóját, nagyra értékelve a gyakorlati oktatásban és a hazai lombos fafajok tulajdonságainak és hasznosításának kutatási témakörében nyújtott értékes együttműködését.

A kitüntetést **dr. Jereb László** (balra), a Faipari Mérnöki Kar dékánja adta át

Rimler Pál emlékérmét kapott Luzsi József

A MEGOSZ elnöksége 2004-ben díjat alapított, amelyet évente egy alkalommal, adományoz a magánerdő gazdálkodás fejlesztése terén kifejtett rendkívüli érdemek elismeréseként. A díjat Rimler Pálról nevezték el, aki a magánerdő gazdaság korszerűsítésének nemcsak harcosa, de egyik legnagyobb eredményeket felmutató vezetője is volt. Az idén a díjat **Luzsi József** a MEGOSZ elnöke nyerte el. Az emlékérmét Gráf József miniszter adta át a soproni MEGOSZ nagyrendezvény keretében.

A Nyugat-magyarországi Egyetem Szenátusa a 175/2008. (V.21.) sz. határozatával – „*nagyra becslve és elismerve a Nyugat-magyarországi Egyetemről, az Erdőmérnöki Kar oktatóiról, a selmeci hagyományokból gyökerező erdész diákéletéről adott hiteles és rendszeres tájékoztatását; az Egyetem ünnepeiről, eseményeiről szóló megemlékezéseit; a szakmai információk közzététele és az Erdőmérnöki Kar által elért eredmények publikálása terén és érdekében kifejtett maradandó tevékenységét; a „Gyökerek és lombok” című élettrajzsorozat összeállításában végzett kiemelkedően eredményes és színvonalas szerkesztői munkáját; az Alma Mater iránti tiszteletét*” – Pápai Gábor részére

„NYUGAT-MAGYARORSZÁGI EGYETEMÉRT SAJTÓDÍJ” kitüntetést adományozott.

Az erdészeti képzés két évszázaddal ezelőtti indulása bekapcsolódott a magyar felsőoktatás fejlődéstörténetébe, a klasszikus egyetemi képzéseket kiegészítő, felsőfokú egyetemi, illetőleg akadémiai szintű szakoktatás kezdeteit is jelentette. A gazdasági élet megkívánta átalakulásokat, a felsőoktatás fejlesztését, királyi rendeletek, Mária Terézia döntései, alapító és adományozó levelei és rendeletei alapozták meg a selmecbányai bányatisztképző intézet (1735), majd akadémiát ((1763) vagy a Pozsony megyei Személyi megalapított Collegium Oeconomicum működését, amely intézmények a bazai mérnök-képzés, a felsőfokú szakoktatás kezdetét jelentették.

Mária Terézia személyéhez kötődik az a – mai gondolkodásunkban – természet- és környezetvédelmi dokumentumnak tekintendő, 1770-ben Pozsonyban megjelent: „A fáknak és erdőknek neveléséről és megtartásáról való rendelkezés”, az első erdőrendtartás, amely a bazai erdészeti kultúra megalapozását is jelentette. S a felvilágosult uralkodó gondolkodását példázza az a történet, amellyel a selmeci Bányászati Akadémia alapító rendeletét Mária Terézia csupán azzal a kiegészítéssel bagyja jóvá, hogy az akadémián az „erdészeti oktatásra is fordítsanak gondot.”

(Úgy látszik akkor elegendő volt az uralkodó figyelembőve az Erdészeti Tanintézet kétszáz évvel ezelőtti megalapításához.)

A magyar felsőoktatás történetéből, az intézményeink történetéből rendre kiolvashatók a társadalmi változások, Magyarország történelmének fordulópontjai és eseményei. Ez természetes, mert az egyetemek és főiskolák koronként másként értelmezett, más és más tartalmú egyetemi autonómiája mellett az intézmények társadalmi kötődése, társadalmi szerepköre mindenkor meghatározta és meghatározza működésüket és életüket.

A soproni erdészeti képzésnek sajátossága – és egyben egyedülálló jellemzője – hogy két, történelmi sorsforduló eredményezte exodus is meghatározta történelmét:

Az első világháború következményeként 1919 tavaszán Selmecbányáról Sopronba költözik az Akadémia, és a háborús évek viszontagságai után 1922-ben költözhöz végleges és méltó helyére a Bányamérnöki és Erdőmérnöki Akadémia.

S a második exodus talán történelmi közelsége miatt is szomorúbb volt. 1956-ban 30 oktató és 200 hallgató vette vándorbotját és többségüket a kanadai Vancouverből a British Columbia Egyetem fogadta be, ott folytatták megkezdett tanulmányaikat. Az elmenekültek szimbolikus visszafogadásának megbató ünnepe volt a forradalom 50. évfordulójának tisztelgő egyetemi ünnepség.

A bazai erdészeti képzés, a soproni egyetemről kikerülő erdőmérnökök őrizték és őrzik az Alma Mater szellemiségét és hagyományait. Abogy az erdészeti képzés mindenkor magában foglalja a természettudományok, a mérnöki tudományok és gazdasági tudományok legszélesebb körét, úgy a kikerülő erdőmérnökök szakmai elkötelezettségét, szaktudományi felkészültségét a nyitottság, a kulturális értékek befogadása és megőrzése jellemzi. Ezért sem meglepő, hogy a 2000. évi millenniumi megemlékezés alkalmával az Erdészeti Egyesület a nemzetet összetartó anyanyelv érdekében szólalt meg. Kezdeményezésükre és támogatásukkal jelent meg Grétsy László szerkesztésében, az az 500 oldalas kötet, amelyben 300 költőnek és íróknak vallomását gyűjtötte egybe a magyar nyelvről.

Az erdészeti szakma a XIX. század közepén sokat tett a magyar erdészeti szaknyelv megeremítése érdekében. S most a XXI. században is az anyanyelvünkről szóló kötet kiadásával példát ad a mindannyiunkat életető erdő- és természetvédő bivatás elkötelezettsége mellett, a nemzetet életető és megtartó anyanyelv védelmére.

Manberz Károly
szakállamtitkár

Tartalom

Csepányi Péter:
A tölgy és a folyamatos erdőborítás294

Németh Sándor:
Erdőértékelési alapkérdések és hiányterületek298

Pápai Gábor:
20 éves a mogyoróhegyi erdei iskola301

Marosi András:
Egy erdész a pekingi olimpián303

Lenár György:
A „BIMBÓ” 120 éves születésnapjára304

Az Erdőmérnöki Kar 200 éves jubileumi díszünnepsége306

Leipold Árpád:
Heinrich David Wilckens (1763–1832)309

Baricz Árpád:
Ökoturisztikai központ Karapancsán309

MEGOSZ nagyrendezvény Sopronban310

Ormos Balázs:
innoLignum, Sopron, 2008312

Molnár László:
Sopron és Selmecbánya testvérvárosok313

Kádár Zoltán:
Öt év a kétszázból316

Jól halad az erdei közmunka318

Híroldal319

Oktatóközpont és tanösvény a Pálfája erdőben323

Ötéves a Vackor vár a nyíri erdőben324

ERDÉSZETI LAPOK • Az Országos Erdészeti Egyesület folyóirata CXLI. évfolyam 10. szám (október)
FŐSZERKESZTŐ: **PÁPAI GÁBOR** • A SZERKESZTŐBIZOTTSÁG ELNÖKE: **HARASZTI GYULA**
A SZERKESZTŐBIZOTTSÁG: Bartha Dénes, Detrich Miklós, Lengyel László, Puskás Lajos, Sárvári János.
SZERKESZTŐSÉG: 1027 Budapest, Fő u. 68. Telefon: 201 62 93, fax: 201 77 37 • Mobil: 06 30 97 15 255 • e-mail: erdlap@mtesz.hu
www.erdeszetilapok.hu
KIADÓ: Országos Erdészeti Egyesület, 1027 Budapest, Fő u. 68. • FELELŐS KIADÓ: **DR. PETHŐ JÓZSEF** elnök
Nyomdai munkák: INNOVA-PRINT, Budapest • Felelős vezető: ifj. Komornik Ferenc
A kézirat lezárva: 2008. október 02.
ISSN 1215-0398
Terjeszti az Országos Erdészeti Egyesület. Felvilágosítást a lappal kapcsolatban az Egyesület ad. Megjelenik havonta.
A beküldött kéziratokat, fényképeket nyilvántartásba vesszük. A cikkek, írások nem feltétlenül azonosok a szerkesztő véleményével, azok tartalmáért mindenkor a szerző felel. Honoráriumot megegyezéssel csak felkért írásokért, illetve grafikai munkákért fizetünk.
A címlapon: A 200 éves alma mater. Fotó: Pápai Gábor